

Lovens Hovedbestemmelse angaar Krigsulykkesforsikringslovens § 4, som har faaet følgende Affattelse:

»Invaliditets- og Dødsersatning samt Dagpenge og særlig Sygebehandling ydes efter Reglerne i Ulykkesforsikringslovens Kap. IV. Dog kommer Bestemmelserne i denne Lovs § 24, 30, 42 og 44, Stk. 3, ikke til Anvendelse, og særlig Sygebehandling ydes tillige til saadanne forsikrede, som ikke er nydende Medlemmer af den offentlige Sygeforsikring. Invaliditetserstatning udredes altid med en efter Omsætningsreglerne i Bekendtgørelse Nr. 59 af 7. Marts 1935 bestemt Ydelse een Gang for alle.«

Oprindeligt stod der i § 4, at Invaliditets- og Dødsersatning skulde ydes efter Reglerne i Ulykkesforsikringsloven. Dog skulde Ulykkesforsikringslovens § 44, Stk. 3 (om Beregning af Erstatningen efter en Aarsfortjeneste paa højst 1 200 Kr.) ikke komme til Anvendelse, og Invaliditetserstatning skulde fastsættes paa Grundlag af den forsikredes Alder ved Ulykkestilfældets Indtræden; derefter fulgte den fortsat gældende Regel om Udredning af Invaliditetserstatninger een Gang for alle. Nu har man altsaa, samtidig med at nye Ydelser er kommet til, undtaget flere andre af Ulykkesforsikringslovens Bestemmelser fra at komme til Anvendelse, nemlig: § 24 (angaaende Sygekassers Ret til Refusion for Dagpenge, udbetalt efter Folkeforsikringsloven i Anledning af Ulykkestilfælde), § 30 (angaaende Arbejdsgiveres Ret til at oppebære Dagpenge, naar de har givet tilskadekomne Arbejdere fuldt Arbejdsvederlag) og § 42 (angaaende Reduktion af Invaliditetserstatning, naar der ydes Pension); den sidstnævnte Undtagelse betegner kun Godkendelse af en Regel, som i Forvejen var antaget at maatte gælde.

For det Tilfælde, at de nye Bestemmelser om Ydelse af Dagpenge og særlig Sygebehandling skulde medføre en saa stor Forhøjelse af *Forsikringsforbundets Forpligtelser*, at de i Loven fastsatte Forsikringsbidrag (indtil 12 Kr. aarlig for hver Person i højst 5 Aar efter Krigens Slutning) ikke forslaar til fuldt ud at dække Udgifterne til saavel Dagpenge som Erstatninger, er der i § 5 indføjet en Bestemmelse om, at Handelsministeren efter Forhandling med Socialministeren og Finansministeren kan *forlænge den 5-aarige Frist for Opkrævning af Bidrag fra de invalideforsikrede*, saafremt Forholdene til sin Tid maatte tilsige det. Det fremgaar dog af Bemærkningerne til det af Handelsministeren fremsatte Lovforslag,